ਮਨੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਵਾਰੀ

ਬਨਾਮ

ਅਮਿਤ ਕੁਮਾਰ ਤਿਵਾਰੀ & ਅਨੁਸਾਰ

(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1210 ਦਾ 2022)

ਅਗਸਤ 12, 2022

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ ਅਤੇ]

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 – ਧਾਰਾ 376 – ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਅਧਿਨਿਯਮ, 2012 (ਪੋਕਸੋ) – ਧਾਰਾਵਾਂ 5 ਅਤੇ 6 – ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1973 – ਧਾਰਾਵਾਂ 397, 482 – ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਛੁੱਟਕਾਰਾ – 'ਐਕਸ', ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਕੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ – ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਖਿਲਾਫ ਜਵਾਬਦੇਹ – ਖਾਸ ਜੱਜ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਖਿਲਾਫ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ – ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਲਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ – ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ – ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰੀਕਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਹੈ – ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਿ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਕਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਕ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ 'ਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਾਲਿਗ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਮੁਕਤ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੋ ਪੂਰੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਣਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚੁਣਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਰਾਸਰ ਅਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

2. ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਜਾਂ ਪਰਯਾਪਤਾ ਨੂੰ ਤੌਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਚਾਰਜ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ, ਪਰਯਾਪਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੇਵਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਚਾਰਜ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਧਾਰਾ 401 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖਿਲਾਫ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹੋਣ। ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਅਸਾਧਾਰਣ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟਰਾਇਲ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਬੂਤ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪਰਾ 21]

3. ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਧੀਨ ਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ, 397 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਜਦੋਂ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੀ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੈਟਲ ਹੈ। ਚਾਰਜ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਟੀਰੀਅਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਜਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚਾਰਜ ਫਰੇਮਿੰਗ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਪਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 397 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਘੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖਾਮੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਰ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਗ੍ਰਹ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਟ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਬਚਾਵ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਪਿਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਆਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੀੜਿਤ ਪਾਰਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਉਠਾਏ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਰੋਪ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ। ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਆਰੋਪ ਲਈ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਦੰਡਨੀਯ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 22, 23, 28 & 29]

ਅਮਿਤ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਰਮਾਸ਼ ਚੰਦਰ (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 460 : [2012] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 988; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਮ ਨਾਥ ਥਾਪਾ (1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 659 : [1996] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 569 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਜਾਨ ਦੇਵੀ (2000) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 239 : [2000] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 270; ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਸਰਕਾਰ) (2009) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 605 : [2009] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.

230; ਠਾਕੁਰ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1966) ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ. 700 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2000] 4 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 270 ਪੈਰਾ 21 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2012] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 988 ਪੈਰਾ 24 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

[2009] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 230 ਪੈਰਾ 26 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 189 ਪੈਰਾ 27 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਤੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1210 ਦਾ 2022।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 02.12.2021 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2021 ਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਆਰ ਨੰਬਰ 211 ਵਿੱਚ ਜਬਲਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ।

ਸਿੱਧਾਰਥ ਸਿੰਘ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਮਿਸ ਅੰਕਿਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਡਿਪਟੀ ਏ.ਜੀ., ਸ੍ਵਾਮੀਨੁਦ ਚੱਟਰਜੀ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਜਾ ਪਰਿਜਾਤ ਸਿੰਘ, ਹਿਮਾਂਸ਼ੁ ਨੈਲਵਾਲ, ਅੰਬੁਜ ਤਿਵਾਰੀ, ਮਿਸ ਦੀਪਕਸ਼ੀ ਗਰਗ, ਯਸ਼ਵਰਧਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਨੀ ਚੌਧਰੀ, ਮਨੋਜ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇ. ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ, ਖਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਮੂਲ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਬਲਪੁਰ ਵਿੱਚ 02.12.2021 ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 211 ਦੇ 2021 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.") ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 376 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਬਾਲ ਯੌਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚਾਵ ਐਕਟ, 2012 ('ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ') ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਮੈਟਰਿਕਸ

2. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।

3. ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 376 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਤੋਂ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਿਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜਿਤ ਨੂੰ 'ਐਕਸ' ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

4. ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀ.ਐਸ. ਰੇਵਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੇਵਾ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਾਂਸਤੀ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਨਾਮਤ: ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਤਿਵਾਰੀ, ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਐਕਸ' ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਔਲਾਦ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ

9ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ। 27.04.2020 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ, ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਐਕਸ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਟਿਊਮਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਕਘਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੰਸ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10.30 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੇ। 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡਾ. ਕੇ.ਬੀ. ਸ਼ੁਕਲਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਅਤੇ ਡਾ. ਕੇ.ਬੀ. ਸ਼ੁਕਲਾ ਦੇ 'ਐਕਸ' ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਅੱਗੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਈਨਰ ਓਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਸ' ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਨਾਮਤਃ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਕੇਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਵਰਤਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ (ਦੋਸ਼ੀ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਵਾਸੀ ਵੀ ਸੀ। 'ਐਕਸ' ਮੋਬਾਈਲ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਮਲਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬੈਲੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਸਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਸ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅੱਗੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਰਾਹੀਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚਕਘਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਅਮਿਤ ਅਤੇ ਨਵਜਨਮ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ 'ਐਕਸ' ਅਜਿਹੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਓਟੀ ਦੀ ਲਾਈਟ ਦੀ ਛੱਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਾਡ ਨਾਲ ਦੁਪੱਟਾ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਕੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' ਲਟਕ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵਜਨਮ ਬੱਚਾ ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰੈਸਿੰਗ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੀ ਧੀ 'ਐਕਸ'

ਨੇ ਇਸ ਲਾਜ ਕਾਰਨ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ (ਦੋਸ਼ੀ) ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਨੇ ਪੀ.ਐਸ. ਚਕਘਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 064/2020 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376 ਅਤੇ 306 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਸ.ਓ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੇ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ ਦਾ ਅਗਲਾ ਬਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਸੀਆਰਪੀਸੀ") ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"...27.04.2020 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਟਿਊਮਰ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ ਹਸਪਤਾਲ, ਛਾਕੋਹੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਯੂ.ਪੀ. 96 ਡੀ 2000 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਚ.ਡੀ.ਏ. ਸੀ.ਡੀ., 100 ਇਲਾਜ ਲਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰਸ਼ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 10:30 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

...ਕਿ 27.04.2020 ਨੂੰ ਵੀ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਮੀ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਕੇਤ ਤੋਂ ਫੋਨ ਲੈ ਕੇ, ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੇਰੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਵਾਸੀ ਹੈ, ਫਿਰ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਕਘਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕੱਠੇ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਬੇਬੀ ਬੋਇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਅਮਿਤ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਥੋਂ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਅਮਿਤ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਮਰਾ ਲੈ ਕੇ ਰਹੇਗਾ...

...ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ...

7. ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸ਼ੁਕਲਾ ਨੇ ਹਰਸ਼ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ ਬਘੇੜੀ ਦੇ ਪੀ.ਐਸ. ਚੱਕਘਾਟ, ਰੀਵਾ। ਉਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"27.04.2020 ਨੂੰ, ਲਗਭਗ 10:30 ਵਜੇ ਪੀ.ਐਮ., ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਪਰਿਚਿਤ, ਮਨੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਵਾਰੀ, ਰੋ ਬਹੇਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ 'ਐਕਸ' ਤਿਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਟ ਦੇ ਦਰਦ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਨਰਸਿੰਗ ਹੋਮ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮੇਰੀ ਚਾਰਜਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਰਸਾਤੀ ਸ਼ੈਡ ਹੇਠ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਚੈੱਕ-ਅੱਪ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਲੀਨਿਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ

ਆਇਆ ਸ. ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਧਾਰਣ ਮਰੀਜ਼ ਨੇ ਬੇਬੀ ਬੋਇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਕਿ ਡਿਲੀਵਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਮਾਰ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਓ.ਟੀ. ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 27.04.2020 ਨੂੰ, ਮਰੀਜ਼ ਕੁਮਾਰੀ. 'ਐਕਸ' ਨੇ, ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਰਮਲਾ ਸਾਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਮੰਗਵਾਇਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਸਫਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ 28.04.2020 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 1.30 ਵਜੇ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਕੁਮਾਰੀ. 'ਐਕਸ' ਨੇ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਮੰਗਵਾਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 11:00 ਵਜੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ 3:00 ਵਜੇ ....

ਨਿਰਮਲਾ ਸਕਤੇਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਕੁਮਾਰੀ 'ਐਕਸ' ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁਮਾਰੀ 'ਐਕਸ' ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਕੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਲਜ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਹੈ।

8. ਨਿਰਮਲਾ ਹਰਜਨ (ਦਾਈ) ਦਾ ਬਿਆਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"27.04.2020 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 10:30 ਵਜੇ, ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਨਾਮ 'ਐਕਸ' ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਆਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀ 'ਐਕਸ' ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਟਿੰਨ ਦੀ ਛੱਤ ਹੇਠ ਇੱਕ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਕੁੜੀ ਰੋਣ ਲੱਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸਵ ਪੀੜਾ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਬਾਹਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ। ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਰੀਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਕੁੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਵੇਰੇ ਕੁੜੀ ਨੀਚੇ ਆਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨੀਚੇ ਝਾੜੂ ਮਾਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ, ਮੇਰਾ ਬੱਚਾ ਨੀਚੇ ਲਿਆ ਕੇ ਆ। ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨੀਚੇ ਲਿਆ ਕੇ ਆਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਕੁੜੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਓ.ਟੀ. ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਮੰਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗੱਲ ਕਰੇਗੀ। ਚੂੰਕਿ, ਮੇਰੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੈਲੇਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੱਸੀ, ਤਾਂ, ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੋਬਾਈਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਫੋਨ ਨੂੰ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਯਾਨੀ ਕਿ 28.04.2020 ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 11 ਵਜੇ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਚਲਾ ਗਿਆ।"

9. ਸਮਤੀ ਰਾਣੀ ਤਿਵਾਰੀ, 'ਐਕਸ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

“15.08.2019 ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ‘ਐਕਸ’ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਸਿਕ ਧਰਮ ਮਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 07.07.2019 ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਿਤ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸਿਓ। 27.04.2020 ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਦ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਲਈ ਬਾਘਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਰਸ਼ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ 10:30 ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਸੀਂ ਨੇ ‘ਐਕਸ’ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ‘ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ...”

10. ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਣੀ ਤਿਵਾਰੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜੋ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

“...ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਅੱਧ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ 07.07.2019 ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਅੱਧ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਾਸਿਕ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਅਮਿਤ ਦੇ ਘਰ ਗਈ, ਪਰ ਅਮਿਤ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 28.04.2020 ਨੂੰ, ‘ਐਕਸ’ ਨੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਨਾਲ ਫੋਨ ‘ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਮਿਤ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਲਗਭਗ 11:00 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਦੁਪਹਿਰ 02:00 ਵਜੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ, ‘ਐਕਸ’ ਨੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਹੈ।”

11. ਪ੍ਰਾਈਮਾ ਫੇਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਗੱਲਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ:

(a) ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ‘ਐਕਸ’ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦਾ ਜਨਮ 20.07.2001 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ;

(b) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਧੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ 07.07.2019 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਾਸਿਕ ਧਰਮ (ਮਾਸਿਕ ਧਰਮ) ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਅੱਧ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਨੇ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ (ਦੋਸ਼ੀ) ਰਾਹੀਂ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ;

(c)'ਐਕਸ' (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ 20.07.2019 ਨੂੰ ਬਾਲਿਗ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ;

(d) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 161 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 164 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

12. ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ (ਇਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1) ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

13. ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਪੋਕਸੋ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੇਵਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਨੇ 18.12.2020 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ, ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 376, 306 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5/6 ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਐਪੀਪੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਲੜ ਰਹੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ ਵਜੋਂ ਲੋਕ ਲਾਜ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁੜੀ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਕਾਰਨ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5/6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਦਿਨ, ਪੀੜਤਾ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜੋ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜੋ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਨੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਅਰਜੁਨਨ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਰਾਜ (2019) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 315, ਮਦਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ & ਓਰਸ (2010) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 628, ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਸਿੰਘ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ ਕ੍ਰਿਟ., ਰੇਵ. ਨੰ. 1678/2011 ਮਿਤੀ 06.03.2013, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਲ (1979) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 4, ਇੰਦਰਪਾਲ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ (2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 736, ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2019) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 301, ਗਜਾਧਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਟੇਲ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ (2003) ਜੇ.ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. 605, ਅਜੈ ਪਟੁਵਾਦਵਾ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ 2003 (4) ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. 195, ਮੰਗਲੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ 2003 (3) ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. 44, ਬਾਗਦੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ 2005 (40 ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ.), ਵਿਸ਼ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ 2005 (3) ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ. 23, ਮਧਿਆ ਮਹਾਦੇਵ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ 2006 (1) ਐਮ.ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ., ਦੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਘਟਨਾ ਅਨੁਸਾਰ, 28.04.2020 ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਮਲੀ ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਨੇ ਪੀ.ਐਸ. ਛਕਤਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿ 27.04.2020 ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੋ ਕਿ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟ ਦਰਦ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਾਰਨ ਇਲਾਜ ਲਈ ਹਰਸ਼ ਹਸਪਤਾਲ, ਛਕਤਾਜ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 10.30 ਵਜੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 12.00 ਵਜੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। 28.04.2020 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੁਪੱਟੇ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਮਿਤ ਤਿਵਾਰੀ ਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉੱਤੇ, ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮਨੇਂਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਏ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਕਘਾਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮਰਾ ਲੈ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 306 ਅਧੀਨ, ਇਹ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜੀ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਬੋਧ ਕਾਰਨ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 107 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 107 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਸ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਭਿਯੋਗ ਹੈ।

ਜੋ ਕੇਸ ਲਾਅ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਲਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਧਾਰਾ 107 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਭਿਯੋਗ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਮਰਾ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕਠੇ ਰਹਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਯੌਨ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 376 ਆਈਪੀਸੀ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬਚਾਅ ਪਾਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਪੀੜਿਤਾ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਸੀ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰਿਕਸ ਦੀ ਉਮਰ ਸਬੰਧੀ ਦਾਖਲਾ ਰਜਿਸਟਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ 20.07.2001 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 28.04.2020 ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ, ਪਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ 161 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 15.08.2019 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 07.07.2019 ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 06.07.2019 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਜ਼ਰੂਰ ਤੋਂ ਘੱਟ 18 ਸਾਲ ਹੈ ਭਾਵ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 17 ਸਾਲ 11 ਮਹੀਨੇ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੈਕਸੁਅਲ ਸੰਬੰਧ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ **ਪੀਓਸੀ ਐਸ ਓ** ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਧਾਰਾ 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 376 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ **ਪੀਓਸੀ ਐਸ ਓ** ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੰਧੀ, ਅਰਦਾਸ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 376(1) ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਪੀਓਸੀ ਐਸ ਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(a)(i)(ii) ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ।

ਚੂੰਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟਾਈਨਾਥਰ ਸਬ-ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਸਬ-ਜੇਲ, ਟਾਈਨਾਥਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

22.12.2020 ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

14. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 2021 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 211 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਜਰ ਸੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ

ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ.

15. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 02.12.2021 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 397 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਤੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੀ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 18.12.2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਪੋਕਸੋ, ਯਵਤਮਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੇਵਾ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 156/2020 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ 5/6 ਦਾ ਦੋਸ਼ ਬਿਨੈਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਪਾਧਿਆਯ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ 20.08.2001 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਨੇ 20.08.2019 ਨੂੰ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਦਕਿ ਉਸ ਨੇ 27.04.2020 ਨੂੰ ਆਠ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗਰਭਾਵਸਥਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਹੁਮਤ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਜਬਰਦਸਤੀ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਰ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਹਨ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗਰਭਾਵਸਥਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਲਿਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਗਰਭ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਨ ਲਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਹੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਦਾ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੇਂਦਰ ਗੰਗਰਾਡੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੈਨਲ ਵਕੀਲ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਰਜੀਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ 161 ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਯੌਨ ਕਾਰਜ 07.07.2019 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਮਰ 17 ਸਾਲ ਸੀ। ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜੀਦਾਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਉਪਾਧਿਆਯ, ਅਰਜੀਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜੀਦਾਰ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਪਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤਾ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਕੂਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਪੀਓਸੀਐਸਓ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਅਰਜੀਦਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 18.12.2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਆਠ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ ਪਰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 18.12.2020 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸ ਸੁਧਾਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਅਤੇ ਪੋਕਸੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5/6 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ; ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 156/2020 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

16. ਇਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਅਭਿਯੋਗ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ।

17. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾਕਰਤਾ) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

18. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

19. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਪਗਨਡ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੇਜਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਰਜ਼ੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ. ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਪੂਰੇ ਪੈਰੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਫਿੱਟ ਹੈ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ।

20. ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਆਰਡਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

21. ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਤੋਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ੀਤਾ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੋਸ਼ ਦੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਚਿਆਰਤਾ, ਭਰਪੂਰਤਾ ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਚਾਰਜ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ, 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਦਾ ਪੜਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਏ. ਨਾਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ

482 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 401 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੌਕੇ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ

ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦਿਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਦੇਖੋ **ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜਗਨ ਦੇਵੀ**, (2000) 8 **ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 239]।**

22. **ਧਾਰਾ 397 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ)** ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 397 **ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ** ਅਧੀਨ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵੀ ਠੀਕ ਠੀਕ ਸੈੱਟ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀਵਾਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪੜਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦੋਸ਼ੀਵਾਰੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ।

23. **ਧਾਰਾ 397 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ** ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖਾਮੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

24. **ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਮਿਤ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ**, (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 460 **ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 397 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ** ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 12 ਅਤੇ 13 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:

"12. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੱਟ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਅਤਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖਾਮੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਗਲਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਟੋਕਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਘੋਰ ਗਲਤ ਹਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਕੋਈ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਆਇਕ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੂਹ ਅੰਤਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਸੰਕੇਤਕ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

13. ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਨਤਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਨਿਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅੰਤਰਿਮ ਜਾਂ ਅੰਤਰਕਾਲੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਸੇ ਨਾਇੰਸਾਫੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣੇ। ਜਿਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਹਿਚਕਿਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ (ਸੀਆਰਪੀਸੀ) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਪੜਾਅ ਹੈ।

25. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 27 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 397 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 228 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਪੈਰਾ 27, 27(1), (2), (3), (9), (13) ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

27. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨਲ ਅੰਤਰ ਦੀ ਬਾਰੀਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਿਦਾਂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਪਰ ਅਸੰਭਵ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 397 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰਣਯੋਗ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 397 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ:

27.1. ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਿਤਨੀ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਤਨਾ

ਹੀ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 228 ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਰੱਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ।

27.2. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਖਣ ਲਈ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜਮਾ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬੇਵਿਵਾਦ ਦੋਸ਼ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਕਦਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੂਲ ਤੱਤ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

27.3. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਵਜਹ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

X X X

27.9. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਾਵਧਾਨੀ ਬਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥਾਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਦਾਲਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨਿਆਇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

X X X

27.13. ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਵੀ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਝੁਕਾਅ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ. ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਇ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ..."

26. ਚਿੰਤੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ), ਜੋ ਕਿ (2009) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 605 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

"25. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਉਭਰਦੇ ਤੱਥ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਤਹ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸੀਮਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। (ਦੇਖੋ: ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬੀ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਜਿਤੇਂਦਰ ਭੀਮਰਾਜ ਬਿਜਾ & ਓਰਸ. (1990) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 76)."

"27. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੋਮ ਨਾਥ ਥਾਪਾ, (1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 659, ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਨੇ 'ਮਾਨ ਲੈਣਾ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ੀ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"...32 ...ਜੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ (1990) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 76 ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਭਿਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"...

28. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਨੂੰਨੀ ਤੋਰ ਤੇ. ਅਸੀਂ ਸਟੀਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਹੀ ਉਮਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਉਮਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"29. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਜਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਦੁਰਭਾਗਪੂਰਣ ਪਿਤਾ ਨੇ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ..." ਇਨਸਾਫ ਮੰਗਣ ਲਈ। ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸੰਭਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਜਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇ (ਦੇਖੋ ਠਾਕੁਰ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1966) ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ. 700)। ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਜਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਹੈ। ਦੁਰਭਾਗਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ।

30. ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਨਤੀਜਾ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗਲਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

31. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਹੁਣ 18.12.2020 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮਿੰਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਇਲ 'ਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

32. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਬੇਕਸੂਰੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

33. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੀ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate